

אינו מקפץ סומאה. וע"י העבודה באופן דמציפי בקודש, בבחי' נדריים, ואח"כ חכם מחיל את הווד, ואח"כ נעשה צא רק דבר המותר אלא דבר קדוש, ועד לחטאת קרי' והמנא. וכו' במהרה בימינו ממש צעני' וורקתי עליכם מים שחורים וטמורים, 36, שיהי' באופן דמים טמורים, כחי' חסיד. (ועד ענין רחץ חיי' כו' 36). בידוע סגנון כ"ס מ"ח ארמו"ל 377 שבענין זה נאמר באגדה ק"מ רק הפשוט בדיק' ולא הפשוט מסוד', ובפרט ע"י שהעבודה, ולשמור דרך חיי' פעשות בדיקה ומשפטם, כמבואר ענינה בבאורו"ו וישק"מ 40, חיי' באופן דאי' יתבייש מפני המלציונים, ע"ז, נעשה את הדרך כפיאת משיה צדקני במקור ממש.

רצו
ר"ח-צ"ב
ע"ב
מאמר ע"י רמח"ל

104.
א"ע

36) יחזקאל לו, כה, 36) ישע"י ר, ו, 37) סה"ש חש"י ע' 5. 38) סכ"ב. 39) וירא חי, ט, 40) י"ס, ב, ואיל'.
הנחת חת' בלתי סוגה

עולם האצילות, כידוע מה שאר"ל ע"פ ה, ודכ' הנביאים נתבאר בכה ומשה נתבא' בוח, דבחי' בה' היא עוצמות כ"ע, וכחי' זה היא עולם האצילות 22, וענין הדבר הוא ענין הדיבור, וענין הנדריים הוא כמו הקדש, שהוא בעיקר בדיבור (וכידוע השק"מ ע"ב, אי מהני הקדש במחשבה), וטעם הדבר, מה שענין הנדריים והמתר נדריים קשור עם כח הליכוב דוקא משום שישושו הוא בפנימיות הנפש כמבואר באגה"ק 24.

וזהו כללות ענין עבודה האדם, דחזיקה עבודתו צ"פ בענין הנדריים, קדש עצמך כמות 26 וכו' דמה שאמרו קדש עצמך כמות ק"ל איז זה רק ענין קדש מלשון פרושות, אלא גם מלשון קדושה, דהאדם נעשה קדוש ע"י ענין הנדריים כו'. ואח"כ הוא פועל את המת' הנדר, שמקורו מבחי' חכ' נאצי', ועד שפועל ענין הקדושה על קדוש הקדשים, פרה אדומה מי חטאת, דחטאת קרי' רחמנא 26.

וכו', ויזכר גם מה שאר"ל ע"ב, חייך נדריים פורחין באויר ואין זרם עץ מה שיסמוכו, בשום שיענין, חייך נדריים שישו גבוה כ"כ שהוא פמעה מהעצמות צמחיל, דגם ענין הנדריים מקורו מעולם האצילות, ונאכ"ל תורת נדריים שהוא מבחי' אבא כנ"פ חייך מקורה פמעה מכל סדר החשתלשיות, דזהו ענין נפרח באויר ואין זרם עץ מה שיסמוכו, שהוא מוכפל מכל סדר החשתלשיות, ועד שהם מוכדלים מסדר החשתלשיות, אפי' יותר מאותם ענינים שעליהם אמרו 29 בנדרים החלוקין בשערה כו'.

וה"ל שע"י העסק בהעבודה קדש עצמך כמות ק"ל נבוא בקרוב ממש להזמן דאת רוח הטומאה אעביל מן הארץ, והיינו דלא רק שליא יחי' ענין הטומאה, אלא גם לא דבר המקבל טומאה לצמחיל, ומותר להביאו במקדש כו' מ"מ אינו ראוי לסכל הטוכה משום חיותו ראוי קבל טומאה 31), וע"ז לפני' בומז הנגזר חיי' כלץ בני ישראל חיי' אור כמולטובתם 32, דענין האור הוא ג"כ, דבר שאינו מקפץ טומאה, כדאי' בגמ' 33, ע"פ 34, היא כה דברי נאש כו' דאור

רמח"ל
ה"א ע"ב

21) ראה ספרי ומס"י ר"ס פטות, ובכ"ס 22) ראה לקי"ה פרשתנו ע"ב, א, ואיל'. ובכ"ס 23) ראה משבות וביאורים ע' 17, לקול"צ אגרות ע' שא, דש"ש. אנציקלופדי' תלמודית ע"ד קדוש, ד"ג 24) פיעו ג' 25) לשון חגבי' יבמות כ, א, וראה רמב"ן ר"פ קדושים 26) אגה"ק ס"ב כה, 27) ראה סה"מ ע"ב פ"ה שם ע' הקמה. ספר חלקיונים שם ע' ו' ואיל'. 28) חגיגה י, א, (במשנה). 29) חגיגה שם, 30) זכ"י ג, ב, 31) טוכה יא, א במשנה. 32) נא י, כב, 33) חגיגה פסוקה, 34) ירמ"י כט, כב.

הנחת חת' בלתי סוגה